

گردشکار

الف: متعاقب حدوث اختلاف در خصوص قرارداد مورخه ۱۳۹۱/۱۱/۱۲ فی مابین آقای ***** و شرکت *****، شخص نخست به عنوان طرف اول قرارداد، طی نامه مورخه ۱۳۹۴/۶/۲۵ اینجانب را و شخص دیگر به عنوان طرف دوم قرارداد، بواسطه نامه شماره ۹۴/د/۱۰۹ مورخه ۱۳۹۴/۶/۲۴ آقای ***** را با این قید که داوران اختیار توافق در جزئیات داوری را داشته باشند، به عنوان داوران خود جهت حل اختلاف معرفی می کنند؛ متعاقب این امر داوران در مورخه ۱۳۹۴/۷/۸ در جلسه ای قبول داوری می نمایند، متعاقب آن و در جلسات بعدی، تعداد داوران دوفرد و مدت داوری چهارماه تعیین می گردد.

ب: نماینده های طرفین ضمن حضور در جلسات متعدد داوری و ارائه دلایل و تبادل لوایح خواسته های خود را به شرح ذیل مطرح می نمایند:

خواسته های طرف اول:

- نماینده مشارالیه مدعی است که برابر قرارداد مستند دعوا تأمین آهن مورد نیاز با خود وی بوده و ساخت پروژه با شرکت *****، شرکت مزبور ۲۱۰۸۶۶ کیلوگرم آهن تحویل گرفته اما ۱۹۰۴۸۲ کیلوگرم تحویل داده است، پس مقدار ۲۰۹۲۴ کیلوگرم آن من غیرحق دریافت شده است که باید یهای آن مسترد گردد؛ نماینده شرکت ***** در مقام دفاع بیان می دارد که در صورت محاسبه پرت و ضایعات آهن مازاد مسترد خواهد شد، و برای محاسبه این مقدار دوره را پیشنهاد می نمایند، نخست احترام به صورتجلسه مورخه ۱۳۹۲/۶/۱۲ که در آن ۴ درصد پرت و ضایعات منظور شده است، دوم توجه به عرف که با توجه به تصویر ارائه داده شده از اصناف در اینگونه موارد ۵ درصد پرت در نظر می گیرد؛ طرف اول در پاسخ بیان می دارد که صورتجلسه مزبور به امضای من نرسیده و آن را قبول ندارم و امضا کنندگان نماینده من نیستند، همچنین اگر قرار بود که پرتی محاسبه شود حتماً در قرارداد می نوشتیم پس به دلیل اینکه این موضوع در قرارداد نیامده محاسبه آن مورد قبول بنده نیست، علی ای حال پس از مدتی نامبرده ضمن ارسال لایحه ای علی رغم تأکید بر مورد قبول نبودن صورتجلسه مورخه ۱۳۹۲/۶/۱۲ اعلام می دارد «باتوجه به جلسات داوری و احترام به نظر داوران محترم اینجانب با مقدار ۴ درصد در نظر گرفته و در صورت جلسه ۹۶/۶/۱۲ که مورد تأیید شرکت ***** بوده است، موافقت می نمایم».
- طرف اول مدعی است در مورخه ۱۳۹۲/۶/۱۲ آهن مازاد را مطالبه کرده است لذا خسارت ناشی از این عدم تأدیه را خواستار است، در پاسخ شرکت ***** بیان می کند که برابر صورتجلسه مورخه ۹۲/۶/۱۲ که طرف داوری برخلاف قانون و قرارداد آن را منتسب به خود نمی داند، میزان طلب شرکت با میزان آهن مازاد تهاتر شده است پس تقصیری متوجه ما نیست که بخواهیم بابت آن خسارت پرداخت نماییم.

- طرف اول قرارداد مدعی است که به موجب ماده ۲ قرارداد اصلی به تاریخ ۱۳۹۱/۱۱/۱۲، طرف اول مکلف بوده ظرف ۹۰ روز کاری موضوع قرارداد را اجرا کند، از طرفی بنا بر مدارک موجود ۹۰ درصد آهن آلات مورد نیاز تا تاریخ ۹۱/۱۲/۲۶ به شرکت تحویل شده است، و مابقی هم تا مورخه ۱۳۹۲/۲/۲۸ تحویل گردیده است، لذا با عنایت به اینکه کل کار در تاریخ ۱۳۹۲/۶/۱۲ تحویل گردیده است، خسارت این تأخیر مورد مطالبه است، ضمناً طرف اول ادعا نموده است که بابت دیر تحویل گرفتن سازه فلزی، ایشان در برابر شخص ثالثی که نسبت به اتمام پروژه در برابر وی متعهد بوده است، مکلف به پرداخت ماهانه ۳۵ میلیون تومان جریمه تأخیر گردیده است لذا این میزان هم مورد مطالبه می باشد؛ مفهوم پاسخ طرف دوم قرارداد به ادعای مزبور این است که تأخیر در تحویل سازه به علت دیر تأمین کردن آهن آلات مورد نیاز توسط خود مدعی و تغییر نقشه اولیه توسط ایشان بوده و از این بابت خسارت وارده منتسب به شرکت نیست.
- طرف اول قرارداد خسارت وارده که ناشی از عدم رعایت استانداردهای لازم توسط شرکت طرف دوم بوده است را مطالبه می نماید با این شرح که علی رغم تذکرات فراوان حتی پس از فاز اول و ستون گذاری، سازه با اشتباه در اندازه گیری ساخته شده است و به اجبار باید اصلاح می گردید، همچنین تیر آهن های زنبوری ۷ متری وصله دار تحویل شده است، کلیه تیرهای اصلی و فرعی بدون گل میخ تحویل کارگاه شده است و کلیه زیرسرای راه پله در تراز نیم طبقه اجرا نشده است، مشارالیه در مقام اثبات ادعا شهادت نامه ای را تقدیم داشته است؛ طرف دوم در مقام دفاع مدعی است که مشکلات به عمل آمده به سبب تغییر نقشه حادث شده است و ربطی به شرکت ندارد.
- طرف اول مدعی است که هزینه جرثقیل را که بر عهده طرف دوم بوده است با رضایت ضمنی شرکت پرداخت نموده است و در این رابطه به استناد مدارک پیوستی و شهادتنامه فوق الاشاره مطالبه شصت میلیون ریال وجه پرداختی را می نمایند.
- طرف اول خسارات ناشی از داوری و دادرسی را خواستار است.

خواسته های طرف دوم

- خسارت وارده به علت تاخیر طرف اول در تأمین آهن آلات پروژه را خواستار است، در پاسخ نماینده طرف اول ابراز داشته است که کلیه آهن آلات را بنده در موعد مقرر تحویل داده ام و همین که هنوز هم آهنی مازاد نزد شرکت طرف قرارداد باقی مانده و آنها هم در طول دادرسی به این مقدار به طور ضمنی مقرر هستند دلیل انجام تعهدات توسط آقای **** است.
- شرکت **** تعدیل قیمت قرارداد را به این علت که کارهای ساده را خود طرف اول جدا کرده است، و کارهای سخت را باقی گذاشته است، خواسته است؛ طرف اول در پاسخ می گویند که جدا کردن کار و انجام برخی قسمتها بواسطه توافقی بوده که با مدیر شرکت به عمل آمده و حتی شرکت بابت این توافق مبلغ چهارمیلیون و پانصد میلیون تومان هم دریافت داشته اند.
- طرف دوم قرارداد همچنین محاسبه حداقل ۵ درصد پرت را خواستار است، طرف اول قرارداد مدعی است اگر قرار بود که پرتی محاسبه گردد در قرارداد اولیه می آمد لذا محاسبه پرت را قبول ندارم.

- طرف دوم قرارداد اجرای محترم شمردن صورتجلسه مورخه ۱۳۹۲/۶/۱۲ را خواستار است، طرف اول در پاسخ ابراز می‌دارد که اولاً وفق ماده ۱۳۰۱ قانون مدنی چون بنده آن صورتجلسه را امضاء ننموده‌ام پس قابلیت استناد بر ضرر بنده را ندارد، ثانیاً امضاء کنندگان وکیل یا نماینده بنده در امضاء نبوده‌اند، ثالثاً صورت جلسه مزبور مورد تأیید بنده نیست،
- طرف دوم قرارداد خسارات ناشی از تغییر نقشه و تغییر فونداسیون را مطالبه نموده است، در پاسخ طرف اول بیان می‌نماید که اولاً تغییر نقشه به شرکت اعلام شده و شرکت با توجه به تغییر صورت گرفته قبول کرده که قرارداد را اجرا نماید، ثانیاً ساخت تیرهای اصلی و فرعی بعد از ستون گذاری و در دوفاز بعدی بوده است که اصلاً مرتبت با تغییر نقشه نیست
- طرف دوم قرارداد مدعی است که مبلغ ۴۱۰,۹۲۲,۰۰۰ ریال بستانکاریم که طرف اول قرارداد ملزم به پرداخت آن است؛ طرف اول مطالبه وجه توسط طرف دوم را بی اساس می‌داند.

«رای داور»

باتوجه به درخواست طرفین قرارداد مورخه ۱۳۹۱/۱۱/۱۲ یعنی آقای **** فرزند **** به عنوان طرف اول قرارداد با نمایندگی آقای **** به نشانی **** و شرکت **** به شماره ثبت **** به عنوان طرف دوم قرارداد با نمایندگی آقای **** به نشانی ****، این داور ضمن استماع اظهارات و بررسی ادله طرفین با توجه به اختلاف نظر با داور دیگر به شرح ذیل در مدت قانونی مبادرت به صدور رای می‌نماید:

- در خصوص درخواست نخست طرف اول قرارداد مبنی بر مطالبه بهای آهن تحویلی مزاد به مقدار ۲۰۹۲۴ کیلوگرم آهن آلات، این داور با توجه به مدارک پیوستی از جمله رسیدهای دریافت آهن آلات و همچنین اقرار ضمنی طرف دوم قرارداد، خواسته را مقبول می‌داند از طرفی خواسته طرف دوم قرارداد را هم مبنی بر محاسبه پرت، قابل قبول می‌داند با این شرح که اگرچه قرارداد مورخه ۱۳۹۲/۶/۱۲ مورد رد طرف اول قرارداد قرار گرفته است و دلیلی بر نمایندگی امضاء کنندگان ارائه نشده است، اما وفق ماده ۲۲۵ قانون مدنی «متعارف بودن امری در عرف و عادت به طوری که عقد بدون تصریح هم منصرف آن باشد به منزله ذکر در عقداست»، و برابر اسنادی که طرف دوم منتسب به اتحادیه مربوطه ارائه کرده است میزان پنج درصد به عنوان پرت در اینگونه قراردادها در نظر گرفته می‌شود و البته طرف دوم مکلف می‌گردد، سه و نیم درصد را به عنوان آهن ضایعاتی پس دهد، لذا این داور وفق ماده ۳۰۱ قانون مدنی و قاعده «علی الید»، شرکت **** را ملزم به استرداد بهای مقدار ۱۱۴۰۰ کیلوگرم آهن آلات مزاد، بعلاوه بهای ۶۶۶۷ کیلوگرم آهن ضایعاتی در حق آقای **** می‌داند. از طرفی این درخواست آقای **** که ضمن رد صورتجلسه مورخه ۱۳۹۲/۶/۱۲ میزان پرت توافقی را که چهار درصد است، صرفاً به منظور احترام به نظر داوران قبول می‌نماید، قابل قبول به نظر نمی‌رسد زیرا اولاً ایشان به صراحت توافق مزبور را رد کرده است و با عنایت به ماده ۲۵۰ قانون مدنی قبول بعد از رد مسموع نیست؛ ثانیاً نماینده شرکت **** احترام به کل توافقات به عمل آمده را خواستار بوده و نه قسمتی از آن را؛ همچنین محقق است که طرف اول قرارداد تمایلی به خرید آهن آلات مزاد نداشته است و برای ایشان مطلوب نبوده است، بلکه صرفاً به سبب درخواست طرف دوم قرارداد مبادرت به خرید آهن آلات نموده است، لذا

با عنایت به اختیاری که از ماده ۳ قانون مسئولیت مدنی و نیز با توجه به قاعده «المغرور یرجع الی من غره» رای به پرداخت بهای محکوم به داده می شود با این قید که، از مستندات ارائه شده برمی آید طرف اول ۲۰۳۰۰ کیلوگرم ورق آهنی ۲۰ میلی متری و ۱۹۵۱۰ کیلوگرم ورقه آهنی ۱۰ میلیمتری و ۲۲۳۰۰ کیلوگرم ورقه آهنی ۱۵ میلیمتری و ۲۰۷۰۰ ورقه آهنی ۸ میلیمتری، ۲۲۷۲۰ کیلوگرم ورقه آهنی ۲۰ میلیمتری، ۱۱۳۳۰ کیلوگرم ورقه آهنی ۱۵ میلیمتری، ۱۱۵۸۴ کیلوگرم ورقه آهنی ۸ میلیمتری، ۱۷۴۵۰ کیلوگرم ورقه آهنی ۲۰ میلیمتری، ۲۱۰۱۱ کیلوگرم تیر آهنی (۷ شاخه تیر آهن ۲۲ و ۵۰ شاخه تیر آهن ۱۸ و ۴۰ شاخه تیر آهن ۱۶)، ۵۵۸۸ کیلوگرم ورقه آهنی ۶ میلیمتری، ۲۳۳۰۰ کیلوگرم ورقه آهنی ۱۵ میلیمتری، ۲۴۷۷ کیلوگرم ناودانی ۶ میلیمتری و ۲۱۰۱۱ کیلوگرم تیر آهنی (۶ شاخه تیر آهن ۲۲ و ۲۲ شاخه تیر آهن ۱۸ و ۱۳ شاخه تیر آهن ۱۶ و ۲۱ شاخه تیر آهن ۱۴) تحویل شرکت **** داده است، لذا با انجام کارشناسی و ضمن بررسی نقشه اجرا شده توسط احدی از کارشناسان محترم، باید به طور دقیق مشخص گردد که چه مقدار از هرنوع آهن مورد نیاز بوده و چه مقدار مازاد در ید شرکت قرار گرفته است، سپس بهای زمان اجرای رای از محکوم علیه اخذ گردد.

- در خصوص درخواست دوم طرف اول قرارداد مبنی بر مطالبه خسارات مربوط به تفویض منفعت آهن مازاد، برخلاف نظر داور محترم دیگر، این داور، رضایت به انجام پروژه و تحویل گرفتن سازه را مانعی برای اخذ خسارت نمی داند زیرا با عنایت به ماده ۲۷۳ قانون فوق الاشاره، متعهدله مکلف به قبول تعهد است، و انجام این تکلیف قانونی نباید علیه او به کار گرفته شود، از طرفی موضوع مستولی گشتن شرکت **** بر آهن مازاد ولو اینکه اشتباهاً صورت گرفته باشد، از مصادیقی است که در حکم غصب است و احکام قاعده «علی الید» بر آن حکمفرماست که قانون گذار در خصوص آن فرض منفعت کرده است، لذا به نظر این داور شایسته است با جلب نظر کارشناس میزان خسارت تفویض منفعت، مشخص و به آن رای داده شود.
- در خصوص خواسته سوم طرف اول قرارداد مبنی بر مطالبه خسارت تأخیر انجام تعهد و تحویل سازه به مدت نود روز کاری و به مآخذ ماهیانه سی و پنج میلیون تومان، با توجه به اینکه در ماده ۲ قرارداد فی مابین پیمانکار موظف بوده است طی ۹۰ روز کاری پس از تحویل گرفتن مصالح مورد نیاز به تعهد خود عمل کند، و با عنایت به این که برای تحویل دادن ۱۹۰۴۸۲ کیلوگرم سازه تحویلی با در نظر گرفتن پرت، مقدار ۲۰۰۰۰۶ کیلوگرم آهن آلات نیاز بوده است که با بررسی مدارک پیوستی طرفین محرز می گردد این مقدار به تدریج و نهایتاً در مورخه ۱۳۹۲/۴/۱۲ به طور کامل تحویل گردیده است و آخرین سازه موضوع قرارداد در مورخه ۱۳۹۲/۶/۱۲ تحویل شده است، لذا تأخیر در انجام تعهد در این خصوص برای این داور احراز نگردید و در مورد این خواسته رای به بی حقی صادر می گردد.
- در خصوص خواسته چهارم طرف اول دعوا مبنی بر مطالبه خسارات ناشی از عدم رعایت استانداردهای لازم و دوباره کاری، این داور با توجه به استشهادیه ابرازی و اظهارات نماینده شرکت ****، خواسته مذکور را قابل پذیرش می داند، و این دفاع نماینده شرکت را که خسارت بارآمده به سبب تغییر نقشه بوده است بی اساس می داند زیرا اولاً انجام پروژه و ستون گذاری بعد از تغییر نقشه انجام می پذیرد و شرکت **** به عنوان پیمانکار فنی باید نقشه جدید را یا بدون نقص انجام می داد یا به علت عدم امکان اجرای صحیح از اجرا امتناع می کرد و یا از خود سلب مسئولیت می کرد، ثانیاً چنانچه امکان اجرای صحیح وجود نداشت متعاقب آن به واسطه

اقدامات ثالث رفع نقص صورت نمی گرفت، ثالثاً اجرای نقشه تغییر یافته خود حکایت از پذیرش این تغییر توسط شرکت دارد؛ النهایه برخلاف درخواست طرف اول مبنی بر اینکه هزینه های پرداختی ایشان در این خصوص باید مسترد گردد، خسارت وارده باید توسط کارشناس برآورد گردد و شرکت **** ملزم به تأدیه آن در حق آقای **** است.

- در خصوص خواسته پنجم آقای **** مبنی بر مطالبه هزینه های حمل و جرثقیل با توجه به قرارداد فی مابین و این که انجام این امور بر عهده شرکت **** بوده است و با عنایت به استشهادیه ارائه شده، این خواسته را مقبول می داند و انجام آن را پیرو توافق بعدی شرکت و آقای **** مبنی بر ارجاع برخی امور به ثالث می داند توضیح اینکه هر دو طرف ضمن دادرسی به این توافق که براساس آن ۴۵۰۰۰۰۰ تومان هم، شرکت بستانکار می شود، اشاره کرده اند، در واقع می شود گفت که طرف اول به تمایندگی از شرکت باثالث قرارداد بسته است، اما آقای **** این هزینه ها را با مبالغی کمتر در صورت حساب خود منظور نموده است و برای این داور افزایش مجدد این مبلغ بدون ارائه دلیلی متقن اقناع وجدانی حاصل نمی کند لذا با عنایت به استشهادیه و دیگر ادله ارائه شده، ضمن پذیرش اصل موضوع، تا میزان مذکور در صورت حساب صادره توسط آقای **** خواسته را قابل پذیرش می داند.
- در خصوص خواسته ششم مبنی بر مطالبه هزینه های داوری و خسارات دادرسی در حدود آیین نامه مربوطه خواسته مذکور مورد قبول این داور است همچنین در صورت انجام کارشناسی مطالبه دستمزد مربوطه موجه است.

از طرفی در خصوص خواسته های طرف دوم قرارداد (شرکت ****) به شرح ذیل مبادرت به انشاء رای می گردد:

- در خصوص خواسته اول شرکت مبنی بر مطالبه خسارت ناشی از دیرتحويل دادن آهن آلات توسط طرف اول قرارداد، این داور با عنایت به ماده ۲۲۱ قانون مدنی، رای به بی حقی شرکت صادر می نماید زیرا اولاً موعدی برای تامین آهن آلات در نظر گرفته نشده است، ثانیاً عدم تامین آهن آلات در موعد مقرر می تواند به شرحی که آمد شرکت را از مسئولیت پرداخت خسارت مبرا کند نه اینکه به او حق مطالبه خسارت بدهد، به عبارتی مطلوب شرکت مزبور در قرارداد، اخذ بهای انجام کار به شرح مورد توافق بوده است و نه تحویل گرفتن آهن آلات، ثالثاً آهن آلات متعلق به شرکت نبوده که بخواهد برای تاخیر در تحویل گرفتنش خسارتی اخذ کند، رابعاً نه در عرف و نه در قرارداد برای این منظور خسارتی در نظر گرفته نشده است.
- در خصوص خواسته دوم شرکت مبنی بر تعدیل قرارداد فی مابین به علت تفکیک کارهای سخت و آسان رأی بر بی حقی شرکت صادر می گردد زیرا اولاً تعدیل قرارداد به وصفی که شرکت خواستار آن است از اختیارات داور

نیست، ثانیاً به شرحی که گفته شد خود طرفین نسبت به تعدیل قرارداد اقدام کرده و از این بابت مبلغ چهارمیلیون و پانصد هزار تومان به حساب شرکت منظور شده است.

- در خصوص خواسته سوم شرکت قرارداد مبنی بر احتساب میزان پنج درصد پرت آهن آلات در خصوص محاسبه آهن آلات مازاد، این داور خواسته مزبور را مقبول دانسته و به شرحی که گذشت رای به احتساب آن می دهد.
- در خصوص خواسته چهارم شرکت مبنی بر نافذ دانستن توافق مورخه ۱۳۹۲/۶/۱۲ با توجه به اینکه شرکت هیچ دلیل و مدرکی دال بر اینکه امضاء کنندگان آن صورتجلسه در آن کار بخصوص نماینده شرکت هستند ارائه ننموده است و آقای **** به صراحت آن توافق را رد کرده است، این داور خواسته مزبور را قابل پذیرش نمی داند، گذشته از این به نظر می رسد برای شرکت از آن صورتجلسه، احتساب پرت آهن آلات مهم بوده است که به شرح یند قبلی به این موضوع رسیدگی گردیده است.
- در خصوص خواسته پنجم طرف دوم قرارداد مبنی بر مطالبه خسارت ناشی از تغییر نقشه، این داور اجابت خواسته را قابل پذیرش نمی داند زیرا اولاً تغییر نقشه قبل از اجرای قرارداد بوده است و طرف دوم می توانست به متعرض این امر گشته و حتی قرارداد را فسخ نماید اما مشارالیه با رضایت نسبت به اجرای نقشه جدید اقدام می نماید؛ ثانیاً در این راستا خسارتی از طرف مدعی مشخص و اعلام نشده است تا مورد نظر قرار گیرد ثالثاً حسب اطلاع این تغییرات در خصوص چنین پروژه هایی غیر متعارف نیست.
- در خصوص خواسته ششم شرکت **** مبنی بر مطالبه مبلغ ۴۱۰,۹۲۲,۰۰۰ بابت صورت حساب ارسالی، با توجه به اظهارات طرفین و اسناد ارائه شده استنباط می گردد که برابر قرارداد فی مابین شرکت **** در ابتدا محق بوده است به ازای هر کیلوگرم سازه ساخته شده و تحویل شده، مبلغ هشتصد و تومانی دریافت کند، سپس طرفین توافق می کنند که طرف اول قرارداد بتواند برخی امور را به ثالث واگذارد و مابه ازای این تعدیل مبلغ چهارمیلیون و پانصد هزار تومان دریافت نماید، لذا طرف دوم قرارداد هم بر اساس اجازه حاصل از این توافق با شخص ثالثی به توافق می کند که نامبرده کار نصب سازه در محل را به ازای کیلویی دویست و چهل تومان انجام دهد، النهایه با توجه به اینکه انجام عمل مزبور از تعهدات شرکت بوده که بهای آن در همان مقدار توافقی احتساب گردیده و سپس اختیار انجام مع الواسطه ی این کار را به طرف اول قرارداد داده است و نامبرده نیز مبلغ دویست و چهل تومان از این بابت پرداخت کرده است، مبلغ مزبور از میزان مقرر در قرارداد اصلی یا همان به ازای هر کیلوگرم هشتصد و تومانی کسر و شرکت به ازای تحویل هر کیلو سازه مستحق دریافت پانصد و هفتاد تومان می گردد، لذا شرکت با توجه به تناژ تحویلی، مبلغ **یکصد و هشت میلیون و پانصد و هفتاد و چهار هزار و هفتصد و چهل تومان** طلبکار می گردد، از طرفی بنابر اسناد و مدارک ارائه شده و اظهارات نمایندگان متداعین، طرف اول قرارداد از این مبلغ، **یکصد و هفت میلیون و چهارصد و هشتاد هزار تومان** را به شرکت پرداخت نموده است، در نتیجه از این بابت شرکت مبلغ **یک میلیون و نود و چهار هزار و هفتصد و چهل تومان** طلبکار است که با احتساب مبلغ **چهار میلیون و پانصد هزار تومان** موضوع توافق در تعدیل، مبلغ **پنج میلیون و پانصد و نود و چهار هزار و هفتصد و چهل تومان** مجموع طلب شرکت است که به همین میزان با دیون مشارالیه به طرف دیگر **تهاتر** می گردد، لذا این داور تا این مقدار از خواسته مزبور را قابل پذیرش دانسته و نسبت به مابقی رای بر بی حقی شرکت **** صادر می نماید.